

Rosario Peiró, Directora del Museu Picasso

Rosario Peiró Carrasco és llicenciada en Geografia i Història per la Universitat Central de Barcelona (1991). Va cursar estudis de postgrau en Museografia (Museum Studies) a la George Washington University (1992-1993), on va col·laborar amb el Hirshhorn Museum and Sculpture Garden i l'Sculpture Center de Washington (1992). Posteriorment, va realitzar un màster en Història de l'Art (especialitat en Teoria i Crítica d'Art Contemporani) al Hunter College, City University of New York (1994-1996), i va col·laborar al Museum of Modern Art (MoMA) en l'exposició retrospectiva *Jasper Johns* (1996).

Ha treballat amb la Col·lecció d'Art Contemporani de "la Caixa" de Barcelona (1998-1999) i al Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA) (1998-2008), on va dirigir diversos projectes expositius. Entre els anys 2000 i 2008, també va desenvolupar activitat docent a la Universitat Pompeu Fabra com a professora de Teoria de l'Art a la Facultat d'Humanitats.

Des de maig de 2026 és directora del Museu Picasso de Barcelona. Prèviament, entre 2008 i 2026, va ser directora de Col·leccions del Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía de Madrid. Durant aquest període, juntament amb Manuel Borja-Villel, va impulsar diverses remodelacions de la col·lecció, entre les quals destaca, per la seva rellevància curatorial, la inaugurada el 2021, *Vasos Comunicants*. Aquesta remodelació va ocupar 12.000 metres quadrats d'espai expositiu i va incloure més de 3.000 obres, documents i altres materials, una part significativa dels quals es mostraven per primera vegada després de més de deu anys de recerca i adquisicions. La presentació es va articular al voltant de microexposicions, proposant una estructura rizomàtica oberta en què el passat es vincula amb el present.

A més, ha co-comissariat exposicions temporals de la col·lecció que ofereixen noves lectures de l'art espanyol i internacional de les dècades dels anys vuitanta i noranta, com *Mínima resistència. Entre el tardomodernisme i la globalització: pràctiques artístiques durant les dècades dels 80 i 90* (16/10/2013 – 05/01/2014) o *Ficcions i territoris. Art per pensar la nova raó del món* (MNCARS, 26/10/2016 – 13/03/2017). Un altre projecte destacat del qual va formar part de l'equip curatorial fou *Poètiques de la democràcia: imatges i contraimatges de la transició* (MNCARS, 05/12/2018 – 04/05/2020), on per primera vegada es va contraposar l'art "oficial" antifranquista amb la contracultura de l'època, posant en evidència les complexitats i contradiccions de la lectura mítica d'aquell període, encara vigent avui dia.

Com a comissària, ha dirigit diverses exposicions temporals, entre les quals destaquen *Nancy Spero. Dissidances* (14/10/2008 – 05/01/2009) i *Col·leccionisme i modernitat. Dos casos d'estudi: les col·leccions Im Obersteg i Rudolf Staechelin* (18/03 – 14/09/2015). Així mateix, ha liderat nombrosos projectes expositius i de recerca vinculats a Picasso, com *Pietat i terror en Picasso. El camí cap a Guernica* (2017).

Pel que fa a les publicacions, ha participat en diversos projectes curatorials, entre les quals destaca *Vasos Comunicants. Col·lecció 1881–2021. Vol. I* (MNCARS, 2023), on és autora de la major part dels textos.